

Zou deze oplossing gekozen worden dan kunnen in verdere wetgeving kaders, grenzen aangegeven worden waarbinnen deze vrijheid functioneert. Een voordeel hiervan zou zijn dat zo voor specifieke situaties eigen kaders aangegeven kunnen worden.

Die nadere invulling zou zich in principe kunnen beperken tot voorwaarden voor benoeming, zoals bij de rechterlijke macht. Maar een vooralsnog onoverkomelijk bezwaar lijkt hierbij dat onder zeer verschillende omstandigheden zovelen bij wetenschapsbeoefening — in de tevoren omschreven zin — betrokken zijn.

Onze universiteit dankt haar naam aan het streven van haar oprichters een universiteit te stichten vrij van Kerk en Staat. Overigens met erkenning van het feit dat de wetenschapsbeoefening niet autonoom is en dat het mensen zijn die wetenschap beoefenen. De laatste vragen daarbij hangen nauw samen met visies op de bestemming van de mens en op de wereld. Ze zijn niet logisch redenerend, objectief te beantwoorden. Dát erkennend en bij anderen respecteren is een rechtvaardiging van een bijzondere universiteit.

De vrijheid van de Staat was niet volledig vol te houden. Met subsidies kwamen begrippen als: bekostigingsvoorwaarden binnen onze poorten. Voor de Theologische Faculteit was het geheel vrij van de Kerk niet vol te houden. Dit gaf en geeft problemen die voor de Vrije Universiteit soms moeilijk te verteren zijn.

Toch blijf ik moed houden, omdat ik zie hoe de Vrije voor haar vrijheid steeds op de bres blijft staan.

Het 101e studiejaar dat we nu samen beginnen moge ons weer versterken in de overtuiging dat het goed is binnen en aan déze universiteit ons werk te mogen doen. Een universiteit die weet heeft van de Hoogste Vrijheid en in het Licht daarvan haar werk in dienstbetoon wil doen.